המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

סודי ביותר

לנמען בלבד

ו' בחשון תשל"ח
18 באוקטובר 1977
לרמ/778

הנדון : פגישת דיין – תוהמי

כללי

1. שה"ח הגיע לרבאט בטיסה מיוחדת ב- 1915 16 ספטמבר 77, מלווה ע"י שומר ראשו, סגנו של דלימי ונציגנו במרוקו. החבורה עזבה את רבאט בטיסה מיוחדת ללה-בורג'ה ב- 0330 17 בספטמבר.

2. בהגיעם, נלקחו האורחים ע"י דלימי לבית האירוח האישי של המלך, השוכן ליד חוילתו הפרטית.

3. אחרי מנוחה קצרה, דלימי לקח את דיין ואת נציגנו ב- 2045 16 למעון המלך, אליה הם הוכנסו דרך דלת אחורית מיוחדת המשמשת לדברי דלימי, למבקרים סודיים ואורחים חשאיים.

4. החבורה התקבלה ע"י * * * * * * * * * * * * שאיפשר לדיין להשתחרר מאיפורו ולחזור לחזותו הטבעית. החבורה הוכנסה לאחד הסלונים המרוהטים בסגנון מודרני במעון, שם חיכו המלך וחבורתו להגעת דיין.

5. כפי שדלימי הסביר, תוהמי ביקש לראות את המלך לפני פגישתנו, ולכן שוחח המלך עמו בנוכחות מורי הדרך שלו לפני הגעתנו.

6. הנוכחים במפגש היו המלך, ראש ממשלתו, שה"ח שלו, שר החצר, דלימי, תוהמי, דיין ונציגנו במרוקו. המשתתפים היו ישובים בחצי מעגל שבו מפוזרים שולחנות תה. ההגשה נעשתה רק ע"י אותם שני משרתים שראו את דיין בחזותו הטבעית שעה שהתארח באיפראן (ארמון המלך). כיוון שדלימי עצמו הובילנו, איש מלבדם (שני המשרתים) לא ראה את דיין בחזותו הרגילה.

7. המפגש ארך ללא הפסקה ארבע שעות. הוא נמשך גם לפרק זמן קצר בעת שהמלך נעדר, כיוון שלדבריו צריך היה לפגוש את אמו שבאה לבקרו.

8. מן ההתחלה שרתה אוירה נינוחה וידידותית על המפגש שהתבטאה בסגנון עמיתי, בדיבור מנומס ובהחלפת דעות בהומור. כל אלה בהשראת הנימוסים הבלתי מחייבים של המלך עצמו.

9. אחרי המפגש, המלך הוביל את המשתתפים לחדר אוכל צמוד, שם הוגשה ארוחת ערב, קצת לפני השעה 0100, שלוותה בשיחות פוליטיות ובהתרשמויות אישיות וכלליות שהוחלפו בין המסובים.

10. בשעה 0145 דלימי הוביל אותנו חזרה לבית הארוח ומשם, לאחר שעת מנוחה הובילנו סגנו של דלימי לעיני מנהלה * * * *, לש"ת של רבאט מקום ממנו יצאו בטיסה מיוחדת ללה-בורג'ה בשעה 0330.

.2/...

11. בתחילת המפגש עם תוהמי, דיין הגיש למלך מערכת כלי-זין כנעניים מאוספו הפרטי של דיין. לא הוחלפו מתנות אחרות בהזדמנות זו.

12. כל הסידורים הטכניים, הלוגיסטיים והבטחוניים הקשורים לביקור, פעלו בדיוק כפי שתוכנן ללא תקלות וללא מחדלים. * * * "מציע עם כל הכבוד" שבביקוריו הבאים ירכיב דיין משקפיים קצת יותר כהים כיוון שאלה שהרכיב היו שקופים מדי.

13. דיין הבטיח לתוהמי לשלוח אליו את ספרו באנגלית.

<u>~~הדב~~ שיח</u>

14. להלן סיכום דברי המשתתפים ודעותיהם בויכוח ללא ציון הסדר הכרונולוגי של שאלות ותשובות בדיון.

15. <u>המלך</u>

א. פתח בהצגת תוהמי כאיש הנהנה מאמון מלא של סאדאת, כמי שמונע ע"י המטרה הנעלה של השלום וכמי שבא לשיחות עניניות בלתי רשמיות ותשאיות בהחלט.
רק סאדאת, סגנו ותוהמי יודעים על מפגש זה אשר יוכל להיות תחילתה של תקופה חדשה של מגעים ישירים שבהם יובהרו ע"י שני הצדדים כל הנושאים הנוגעים להם.

ב. לאחר שיוסכם על הנקודות העיקריות שני הצדדים יגוששו לארה"ב במגמה לשמור על כבודה כאילו ארה"ב עשתה למען ההסכמה.

ג. כאשר <u>תובהר הבעיה העיקרית של פינוי השטחים,</u> לא יקשה למצוא תשובות נאותות לרוב הנושאים החיוניים, לרבות השאלה של יחסים מלאים ונורמליים כתום "פרק זמן מסויים" ולא כפי שתוהמי אמר "אחרי תקופה של עד 5 שנים".

ד. מגעים ישירים אלה הינם בעלי חשיבות עליונה. <u>אולם אסור שארה"ב תדע עליהם</u> עד שיושג הסכם בסיסי. זאת ניתן לעשות רק ע"י פגישת עבודה אשר תערכנה בקביעות מעתה והלאה בדרג הבכיר ביותר. <u>אחרי שהדרך תפונה ע"י דיין ותוהמי יבוא בגין לדבר עם סאדאת.</u> על דיין להמנע מהרחבת חוג שותפי הסוד ולבוא למפגש הבא מבלי להביא עמו אנשים נוספים. אם דיין סבור שיהיה בכך לקדם את התהליך יביא עמו את ר' המוסד.

ה. הבעיה של <u>החזרת הארץ לבעליה הריבוניים</u> היא החשובה ביותר. המלך מבין (המלך הסתכל על תוהמי) שהאדמות המצויות עתה בידי ישראל משמשות ערובה בלעדית לבטחונה. לכן יש למצוא בהסכמה הדדית ערובות שתהיינה תחליף מתאים. יש למצוא פתרון מקובל לעיר הקדושה לשתי הדתות כדי שזו לא תעמוד (כאבן נגף) בדרך לשלום.

ו. <u>הפלשתינאים מהווים אולי את הנושא הקשה ביותר. המלך מקבל את טענת דיין שהם מהווים סכנה לעתיד ישראל כפי שהם מסכנים את מלך ירדן.</u> אך יש לטפל בבעיה ולפתור אותה בצורה משביעת רצון. באמת הפלשתינאים צריכים לשמש נושא לאחריות

סודי
ביותר

הקולקטיבית של ארצות ערב, אשר יוכלו לפקח עליהם ואשר יוכלו לעבד בתחונות שיוכלו לספק את ישראל. אולם בעית הפלשתינאים היא בעיה ערבית מעיקרה.

ז. למרות כל הצהרותיו עתה, נשיא סוריה יתרה יחזיק אחריהם עם הסכמת סאדאת למצב ותמיכת המלך בכך. זה האחרון סמוך ובטוח שנשיא סוריה סופו שישוכנע להסכים לאחר שיושג הסכם עם סאדאת.

ח. בדברי הסיכום שלו, המלך, סתר את קביעת תוהמי שסאדאת יוכל "לפגוש את בגין וללחוץ את ידו רק לאחר שהשטחים הוחזרו" באומרו שסאדאת בוודאי יפגוש את בגין אם בגין רק יבטיח לסאדאת שהינו עקרונית בעד החזרת השטחים המוחזקים. כל שאר הבעיות תמצאנה את פתרונן לשביעות רצון שני הצדדים.

16. תוהמי

א. דברי הפתיחה של תוהמי היו: לפגוש אותך, דיין, כאן תחת גגו של המלך, מהווה מקור סיפוק עבורי. כל השנים האלה חשבתי שאפגוש אותך רק בשדה הקרב או במפלה מדינית, והנה כאן הננו שנינו בחפוש אחר שלום, תודות למאמצי המלך ולאמון שסאדאת נותן בבגין ובך. אתם מנהיגים חזקים ואמיצים ואנו מאמינים שתעיזו לקבל החלטות גורליות לשלום מלא והגון. סאדאת לא בטח בממשלתכם הקודמת אך יאמין בכם.

ב. סאדאת רציני ביותר לגבי השלום. הבה נדון על כך בינינו אך ללא ארה"ב בשלבי זה. מאוחר יותר, כאשר יעבד זאת – נספר להם. סאדאת חושב שהגיע הזמן לדון בכל הפרטים. בעבר פנה אליו צ'אושסקו והציע להפגישנו אך סאדאת לא האמין בכך בשעתו. עתה, עמכם, הוא מאמין שניתן למצוא פתרון.

ג. אולם, הבעיה העיקרית היא בעית החזרת השטחים. זה המפתח לשלום. זו שאלה של ריבונות, של כבוד לאומי ושל המשך קיומו של סאדאת.

ד. מבלי שישראל תבין זאת, עלול להווצר קפאון, אם בגין יקבל את עקרון הפינוי ניתן יהיה בהמשך לדון בכל הנושאים החשובים.

ה. שאלת הערבויות על האדמות המוחזרות וכו', תוכל להיפתח נושא למו"מ ברגע שהעקרון יהיה מקובל.

ו. ניתן לבלום את סכנת הפלשתינאים הרדיקאלים אם יותן לארצות ערב לטפל בהם. הפלשתינאים יהפכו לגורם בעל עוצמה רבה יותר אם לא נמצא מענה לשאיפותיהם הלאומיות. ארצות ערב מסוגלות לפקח על נטיותיהם הרדיקליסטיות אשר ברובן ניתנות לניטרול לאחר שתשגנה את שאיפת הלאומיות (NATIONHOOD).

ז. (עי' כך) נאפשר לבריה"מ לחדור מחדש באמצעות הפלשתינאים ונטפל בנטיות הקומוניסטיות של הפלשתינאים כפי שטיפלנו ברוסים במצרים.

.4/...

סודי ביותר

המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

לנמען בלבד

ח. אפילו במאמצינו למען השלום איננו רוצים לבוא במגע עם בריה"מ אלא עם ארה"ב בלבד.

ט. המובלעת הפלשתינאית במזרח תוכל להיות קשורה לירדן שם סעודיה ומצרים יחדיו תוכלנה לפקח על הקיצוניים (הרדיקאליים) ולשמור על מלך ירדן על כסאו. בדרום, מצרים תתן ערבויות לפקוח על הפלשתינאים מתוך מצרים עצמה.

י. אנו מבקשים מכם בצורה חגיגית לקבל את מילתו של סאדאת שהוא יכבד כל ערבות או התחייבות בכתבה. הוא איש עקרונות, כבוד, גאווה ואצילות. אם פעם יאופשר לו להסכים לנוסחה, סאדאת ילך עמכם לכל אורך הדרך מכיוון שלנו ולכם אינטרסים חיוניים משותפים.

יא. סאדאת ידון בכל ערבויות האפשריות. אם נשאף שהאו"מ יחל משני צידי הגבול - יהי כן. בטחונות - אתם קוראים להם ארה"ב, או בריה"מ - או.קי. אף כי יהיה זה טוב יותר לשנינו לסלק את האחרונה.

יב. אנו מציעים, בינינו, כאן, בסיוע המלך בתהליך, לסיים כאן לפני ג'נבה את כל הנושאים הנוגעים לנו. הדבר יהווה משקל רב עבור נשיא סוריה אשר יצטרף להסכם שנעשה (כבר) בין שנינו.

יג. הבה נראה את מסמכי השלום ההדדיים שלנו לארה"ב. נלמד אותם, נפגש שנית ונדון בהם. אך, הבה יסכים בגין לעקרון של פינוי למען השלום בין עמינו. ללא זאת, כל כוונותינו הכנות נידונות לכשלון מראשיתן באשר זהו המפתח הבלעדי לפתיחת השערים לעתיד בהיר יותר.

יד. הפגישה הבאה צריכה להיות דיון עבודה בין שנינו. זו תחילתם של יחסים רשמיים, מלאים, יחסים כוללים יצטרכו לצמוח בהתמדה, דבר שעשוי להמשך שלוש, ארבע, או חמש שנים (לכך הגיב המלך כאמור לעיל : עליך לומר תקופת-מה ולא לנקוב בכל כך הרבה שנים).

טו. אנו מעונינים לעשות עסקת חבילה בשכל ההדורים מיושרים, לא עסקה חלקית, לא בפומבי, לא בג'נבה. כאן, בין שני הצדדים שלנו.

טז. העיר הקדושה מהווה נושא חשוב מאד. עליכם לבוא עם תכנית קונסטרוקטיבית שתספק את רגישויותיהן הדתיות של ארצות ערב. זאת, באשר הצעה מקובלת בנקודה זו תוציא את מרבית העוקץ מדאגותיהן של ארצות ערב ומהרגשות ההתנגדות שלהן.

יז. אך הבעיה המרכזית היא בעית האדמות המוחזקות. סאדאת אומר שהוא חייל שאדמתו נכבשה אך הוא רוצה שלום מבלי שיהיה עליו להכנע. בקבלו את מילת בגין שישראל תפנה, ישוקם כבודו ויאופשר לו לנהל מו"מ על כל שאר הנושאים. סאדאת יוכל להתווכח ולדון על כל שאר הנושאים אך לא על הריבונות על אדמתו. אף כי סאדאת לא יחתום לבד על חוזה סופי ללא השתתפות העמיתים האחרים, הוא משוכנע שהוא יצליח להביא את ראשי סוריה וירדן ללכת בעקבותיו, לרבות פתרון אפשרי של הבעיה הפלשתינאית שלשמה ניתן לחשוב על אמנה קולקטיבית של ארצות ערב. אולם על זאת נוכל לדון לכשנגיע לכך.

יח. אני מציע שנפגש כאן שוב לאחר שנלמד איש את מסמכי רעהו ושאתה (דיין) תביא עמך את תגובות בגין לבקשת סאדאת. זה יעשה אולי בעוד כשבועיים מעתה.

17. שר החוץ המרוקאי * * * * *

א. (אל דיין) האם לא ניתן לחשוב (על טידור) שארצות ערב תעבורנה לפלשתינאים כל מה שתפנו במזרח ובדרום לאחר שתחתמו על חוזה עם ירדן ועם מצרים, או עם גוף ערבי קולקטיבי. כך נוכל לעקוף את בעיית המגע שלכם עם הפלשתינאים ובאותה הזדמנות לפקח ולשלוט בסכנות הרדיקאליזם.

ב. (אל תוהמי) מה יקרה אם אכן סאדאת ובגין ימצאו שפה משותפת ואילו נשיא סוריה לא יצטרף? האם אין עלינו לתכנן עמדה מוכנה ומתואמת של ארצות ערב למניעת אפשרות כזו?

(לכך, המלך ותוהמי ענו בשלילה, בהאמינם שניהם שנשיא סוריה ילך בעקבות סאדאת בתמיכתם האקטיבית של המלך ושל הנסיך פאהד).

18. מ. דיין

א. מעריך את חשיבות המפגש. מניח מכל מה שנאמר שכל מה שיסוכם עליו פה יעשה להסכמה עליו גם ע"י שאר ארצות ערב הנוגעות בדבר.

מחשיב את עצמו כשליחו של בגין בלבד. לפיכך יהיה עליו להביא את כל הנקודות לבגין ואיננו יכול להתייחס אליהן לפני קבלת חוות דעתו. בהתאם, יהיה עלינו להבהיר אם בקשת סאדאת להתחייבות בגין לפינוי מובנת כתנאי מוקדם לכל דיונים נוספים, או אם היא צריכה לשמש כנר לרגלי בגין בפגישותינו העתידות כאן ואם אתם תסכימו לפגישות בדרג הבכיר ביותר אף אם בגין יוכל שלא להסכים במלואו לנושא הפינוי.

(התשובה לא היתה ברורה בעוד תוהמי הבין שעל בגין לתת התחיבות מפורשת לפינוי השטחים המוחזקים, המלך אמר "אני מרשה לעצמי לתקן את ידידי",

בידעו את מחשבות סאדאת ומתוך ששוחח עמו לאחרונה, הוא, המלך, יתן את מילת כבודו/ה שסאדאת יפגוש את בגין וילחץ את ידו, אם בגין יוכל לתת את התחייבותו האישית שהשיחות הדו-צדדיות יערכו על הבסיס של הבנה על פינוי מהשטחים המוחזקים. המלך התייחס במיוחד לפרשנות תוהמי שסאדאת לא יוכל בודאי ללחוץ את ידי בגין כל עוד חייל ישראלי יוותר במקומו).

ג. (אל המלך ואל תוהמי) עתה, הבינו נא שתהיה אשר תהיה החלטתו הסופית של בגין הוא ישאף להביאה לממשלתו ואף לכנסת. אף לא מנהיג ישראלי אחד העומד בראש מדינתו יוכל לקבל החלטה כזו ללא הכנסת. כאלה הם הנוהלים של משטרנו. (דיין הביא כדוגמא את סרוב ממשלת ישראל לקבל את התנאים המוקדמים של מצרים ולהסכים לנסיגה בתקופת התווך של יארינג).

ד. כמו כן יש להבהיר אם הנושאים היסודיים ניתנים לדיון באמצעות שליחים כמוני וכתוהמי, או שמא יהיה זה יותר יעיל לדרגים הבכירים ביותר להפגש לשיחה כנה, גלויה, פנים אל פנים שבה יונחו בהסכמה הדדית קוי יסוד למפגש בדרג שני.

ה. כפי שאמרת (אל תוהמי) ששסאדאת שם יהבו על מנהיגותנו, גם אני רוחש אמון מלא במילתך. כל הסכם ג'נטלמני עמך יראה בעיני כהתחייבות כתובה, מה שאין כן עם כמה מן היריבים האחרים, אתך כן.

ו. אינני יכול לומר אם בגין יעתר לבקשתך. יתכן שנסכים, יתכן שלא. אך הוא בודאי ירצה, לפני שיתחייב בעצמו להפגש עם הדרג הבכיר ביותר שלכם ולדון עמו על אף שאתה אומר שסאדאת ירצה לקבל תחילה, לפני הפגישה, את התחייבות בגין לפינוי ושכל הנושאים האחרים יהיו אז פתוחים לדיון?.

ז. אתה תסכים שהנוסחה המוצעת אינה כה פשוטה. ישובינו הותקפו במשך 19 שנים מן ההרים. איזה ערבויות יש לנו עתה שזה לא יקרה שנית? איך נוכל להבטיח את הספנות שלנו בים סוף? אולי נוכל למצוא יחד את התשובות.

ח. לנו זכויות מוקנות בשטחים אם הם מועברים לרבונות ארצות ערב. ההתישבות ברמה , הכותל והרובעים, הר הזיתים והאוניברסיטה, מרכזי האוכלוסיה החדשים בדרום. תשובות מספקות חייבות להמצא עם כל אחד מן הצדדים בנפרד.

ט. אין בהיסטוריה דוגמא של "חוזה קולקטיבי שנחתם עם ארגונים". לא היתה לנו מלחמה עם ארגון אלא עם כל אחת ממדינות ערב בנפרד, עם מרכיביה העצמיים ומאפייניה, אשר שומה לטפל בהם אינדיבידואלית וע"פ הנוהג בהתאם לתנאים.

לכן, לא בא בחשבון כל חוזה עם ארגון ערבי בעל אופי קולקטיבי, אף אין זה מעשי. יתר על כן, החלטה 242 מדברת על ארצות שונות, חזיתות ומפרטת כל אחת מהן. אין אזכור לארגון אף לא לפלשתינאים.

7/...

סודי ביותר

י. בענין העצמה הדמוגרפית המסוכנת של הפלשתינאים, כפי שהיא מתבטאת בסיסמאות של נשיא סוריה, כגון "כל הפלשתינאים יחזרו לבתיהם", מה יקרה אם הם באמת יעשו כן?, הם לא ילכו למובלעות הקטנות, שם אין מקום ואין עבודה, אלא הם יזרמו לישראל והדבר יגרום לאסון דמוגרפי. תשובה אחרת צריכה להמצא, יש לישבם במקומות אחרים.

יא. (אל תוהמי) מה יקרה לישובינו בדרום הרחוק אם ניסוג, האם תתנו להם לחיות שם תחת ריבונותכם כזרים.

יב. על אף היות הבעיות קשות ומסובכות ניתן לדון עליהן ולנהל מו"מ עמכם ועם ירדן. אינני בטוח כל כך לגבי סוריה. פתרון הבעיה של הערים הקשורות לדת יכולה להיות קלה, לשביעות רצונם של כל הנוגעים בדבר, כך גם לגבי המיצרים בדרום וכך בודאי גם לגבי הסידורים בים האדום. כך נוכל למצוא תשובה לכל בעיותינו עם מלך ירדן, אך לא תהיה מדינה פלשתינאית ריבונית.

יג. נמצא הסדר עמכם. אנו סומכים על סאדאת. איננו סומכים על נשיא סוריה, אך עלינו להתחיל בענינים ברצינות ומיד. אני מקבל את הצעתך להחליף בינינו את מסמכי השלום במהירות האפשרית לבחינה הדדית, כך שנוכל להפגש תוך שבועיים. אוכל לטוס הנה מארה"ב ב-27, ב-28 או ב-29 בחודש זה.

יד. עתה יהיה עלי לטוס לארצי במקום להמשיך לארה"ב, לדווח לבגין ולקבל הנחיותיו.

19. הסכמות

להלן בברכת המלך ובהסכמה הדדית :

א. שני הצדדים ידווחו מידית לראשי מדינותיהם כדי לקבל אישורם למפגש נוסף. דיין יבקש את תשובות בגין להתחיבויות לפינוי.

ב. מסמכי השלום שהוכנו עבור ארה"ב יוחלפו ויבחנו (ע"י כל אחד מהצדדים) עד למפגש הבא.

ג. הפגישה הבאה בין דיין לתוהמי תקויים במרוקו תוך שבועיים.

?

20. שיחות תוך כדי ארוחת הערב

א. המלך שאל את דיין האם ומדוע ישראל מעורבת במלחמה באתיופיה. לא, ענה דיין, לא במלחמה אלא בסיוע להם. אנו שם בשל כמה התחיבויות מוסריות. הם סייעו לנו בעבר ללא היסוס : בשרותי נמל ואויר כאשר אניותינו ומטוסינו היו במצוקה. הם היו ידידותיים אלינו, לא נפקיר אותם עתה. יתר על כן, אלמלא הם לאניותינו ולמטוסינו לא היה לאן לפנות באזור. המלך טען שעלינו להתחשב בזמנים המשתנים, שבקרוב אתיופיה תוותר ללא

נמלים ושמא רצוי לנו לעשות מאמץ כדי להתקרב אל הפלג המתון של תנועת השחרור שלאורך החוף. דיין ענה , זה לא ילך & תנועת השחרור כבר מסונפת לליגה הערבית אשר לא תבוא לעזרתנו אם נזדקק לכך.

ב. בהתיחסו למלחמת 1967 *
* *
* . העובדה שחיל האויר המצרי לא היה בכוננות ושהפיקוד הצבאי זילזל הוסברה ע"י תוהמי והוגיו בכך שנשיא מצרים דאז (נאצר) היה למעשה שותף למזימה עם ישראל. "אמור לנו עתה בכנות, ביקש תוהמי ברצינות, האם נשיא מצרים דאז היה שותף עמכם למזימה בעת ההיא. אחרת, איך יכולה היתה מפלה כזו לקרות"? היתה תחושה של זעם ובוז על הערות תוהמי בענין נאצר. תוהמי עומד לכתוב ספר על נאצר, שיספר את האמת כולה על "איש משוגע זה שהביא את מצרים אל סף המפולת".

ג. בהערה לנציגנו אמר דלימי שהמלך בדיונים מקדימים אמר לראש ממשלתו שהמלך יבקש מסאדאת לשלוח את סגנו לפגוש את בגין במרוקו במהלך הביקור הצפוי של בגין אצל המלך. דלימי הוסיף, שהמלך העיר שלעיתים קשה לדעת מהו הצטוט האמיתי של מילות סאדאת עצמו בדברי תוהמי ואיזה חלק מציטוטי תוהמי מושפע ממחשבותיו הוא.

ד. דיין הזמין את תוהמי לבוא לראות בעצמו בישראל את יחסי הגומלין הדמו-גרפיים בין הבירה לבין הפריפריה הגדלים וכיצד חלוקה גיאוגרפית ברורה אינה מעשית מבחינה טכנית היום. תוהמי הגיב בסיפוק משועשע ואמר שהוא רשם לעצמו את הזמנת דיין ושהוא יחזור לכך במועד מתאים.

21. <u>פריטים למשלוח</u>

א. בנוסף לספרו של דיין, דיין הבטיח לתוהמי מפה עדכנית של הבירה וסביבותיה כדי שתוהמי יוכל לראות שהאזור סביב הבירה הפך למיקשה אחת מעורבת ורחבה שבה שני העמים חיים בתלות כלכלית הדדית כיחידה אחת שלגביה חלוקה פיזית כיום אינה מתקבלת על הדעת.

ב. מסמך השלום עבור תוהמי.